

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2499/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Оленик, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације и Републичког хидрометеоролошког завода, које заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3301/2019 од 05.12.2019. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3301/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3301/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова насталих поводом ревизије.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7558/18 од 19.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплате 2.704.800,00 динара, са законском затезном каматом од 19.11.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плате 175.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3301/2019 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 84/18).

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. истог члана, да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о одговорности тужених за материјалну штету насталу на засадима воћа тужиоца, која је проузрокована елементарном непогодом (градом) и олујним ветром, која није спречена дејством противградне заштите и обавези тужених да тужиоцу накнаде насталу штету. Ценећи разлоге за одлучивање о ревизији тужене, као посебној, Врховни касациони суд је утврдио да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, с обзиром на то, да по устаљеној судској пракси нема одступања у истим чињеничноправним ситуацијама када је у питању одговорност ове тужене за насталу штету по одредбама Закона о облигационим односима, Закона о ванредним ситуацијама и Закона о метеоролошкој и хидрометеоролошкој делатности. С обзиром да нема потребе уједначавања судске праксе, јер побијана одлука не одступа од уједначене судске праксе Врховног касационог суда, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.05.2018. године, а вредност предмета спора је 2.704.800,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, одбијен је, као неоснован, с обзиром на то да ти трошкови нису били нужни и неопходни, као и захтев за накнаду трошкова тужене Републике Србије, с обзиром на успех у поступку по

ревизији, сагласно члану 165. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић